

dette Spørgsmaal har samme ærede Modstander ogsaa, ikke ved denne Lejlighed men noget tidligere, udtalt sig, og jeg skal tillade mig at anføre, hvad han har sagt om dette Spørgsmaal. Jeg tror, det vil interessere Tinget. Han siger:

„Der er utvivlsomt en højere Enhed ogsaa paa Toldspørgsmaalets Omraade, hvori de tilsyneladende uforligelige Modsetninger kunne gaa op. Vi kunne uden at lade vor Fantasi løbe alt for grassat tænke os Tilfælde, hvor et tyskvenligt England gennem økonomisk Tryk paa vore Smør- og Flæskepriser vil søge at hindre os i at opnaa en fra ikke-tyskvenlig Side tilbudt Løsning af vor store nationale Livsspørgsmaal i Sønderjylland.“

Jeg tror, jeg en Gang tidligere har præsenteret denne klare Tanke-Perle her i Tinget, det er en af Juvelerne i min protektionistiske Diamantsamling. Jeg tror, at naar der tales om Klarhed i Opfattelsen, og det er et Ord, min Modstander ret hyppig har brugt, skal man være lidt varsom med at byde Publikum den Slags Væv, som jeg her har oplæst. — Hvis der skulde komme flere Angreb — og det synes saa — skal jeg, hvis der bliver Anledning dertil, imødegaa dem ved 3dje Behandling. Jeg har her sluttet med det sidste Angreb fra i Gaar Aftes. Hermed skal jeg anbefale det ærede Ting at stemme for Udvalgsflertallets Ændringsforslag, saaledes at Lovforslaget føres tilbage til den Skikkelse, hvori det blev vedtaget ved 3dje Behandling her i Tinget den 24de April 1897.

Dinesen: I den Strid, til Dels ført her i Salen, til Dels uden for, som den ærede Ordfører nu opgjorde sin Del af, vil jeg naturligvis ikke blande mig, jeg har ingen Anledning til at gøre det. Jeg vil gøre et Par Bemærkninger, om det foreliggende Forslag om at føre Toldloven tilbage til den Skikkelse, hvori den blev vedtaget den 24de April 1897, og jeg vil sige, at saaledes som Situationen i Øjeblikket er, kan jeg forstaa, at det ærede Flertal bestemmer sig til at behandle Sagen paa denne Maade. Personlig er jeg ikke enig med det ærede Flertal i denne Fremgangsmaade; jeg vilde have foretrukket, at vi vare komne til en saadan Behandling, at der kunde have været vist yderligere Imødekommen mod, hvad der foreslaas fra det andet Ting, saaledes som det nu ligger for os. Men, som allerede sagt, jeg erkender, der er adskilligt i Situationen, som forklarer, at dette Tings Flertal har bestemt sig til den Fremgangsmaade, det har

valgt. Jeg kan ikke skønne rettere, naar jeg har beskæftiget mig med Lovforslaget, saaledes som det er behandlet og vedtaget i det andet Ting, end at der er gjort Indrømmelser fra dette Tings Side paa Omraader, der ikke ere uvæsentlige. Paa den anden Side maa jeg ogsaa indrømme, at der er Omraader, hvor det andet Ting har indtaget en Stilling, som jeg for mit Vedkommende ikke kan billige. Men da der er gjort visse væsentlige Indrømmelser, formener jeg, at det i og for sig havde været klogest, om disse vare blevne besvarede. Jeg skal i Forbindelse hermed sige, at jeg erkender nu, ligesom for 2 Aar siden, at den Maade, hvorpaa Folketingets Flertal den Gang behandlede Sagen, ogsaa lagde for Dagen, at der var Villighed til at gøre Indrømmelser, der ikke vare uvæsentlige, og det var paa denne Vej, jeg kunde ønske, der blev fortsat fra begge Sider. Naar det nu imidlertid udtales i Forslaget, det, der er betegnet som Ændringsforslag i den foreliggende Betænkning, at det blev vedtaget den 24de April 1897 enstemmig ved 3dje Behandling, vil jeg dog gøre en Bemærkning herimod. Vi se jo ofte baade i dette Ting og det andet, snart fra den ene, snart fra den anden Side, at man stemmer for et Forslag uden at være enig i dets Enkeltheder og ofte endogsaa i det Haab, at det andet Ting vil foretage Forandringer, der gøre Forslaget mere tilfredsstillende. Jeg tror, at Flertallet ved at slaa dette fast, at Vedtagelsen ved 3dje Behandling i 1897 var enstemmig, er gaaet noget videre end rigtigt; thi vi vare ganske vist ikke faa, der havde ønsket allerede paa dette Tidspunkt, skønt vi erkendte de Indrømmelser, der vare gjorte, at Forslaget paa flere Punkter var blevet affattet anderledes, end det blev. Jeg vil ikke tilbageholde, at der i Forslaget, saaledes som det er vedtaget fra Folketingets Side, er Enkeltheder, som jeg meget ønsker maa blive affattede anderledes, Enkeltheder, om hvilke jeg tør formene, at de, hvis de vedtages som endelig Lov og skulde føres ud i Livet, utvivlsomt vilde vise sig uretfærdige; men det hører jo ikke til de allerstørste Spørgsmaal. I de Par Ord, jeg har skrevet i Betænkningen, har jeg gjort opmærksom paa enkelte Punkter; jeg har saaledes henvist til Metalgruppens Affattelse, hvor jeg vilde have betragtet det som rigtigt, om dette Tings Flertal var blevet ved den Affattelse af Beskyttelsessatserne for alt, hvad der falder ind under Begrebet Metal, som hele Toldkommissionen havde været enig om at indstille, og som var foreslaaet